

Пейо Яворов

Борба против българския
елемент

Гърците официално опровергават съобщението за състоялата се в Солун конференция на шефовете на сръбските и гръцките терористически комитети и постигнатото между тях формално споразумение за задружна и систематична борба против българския елемент и организацията. За стойността на това опровержение не заслужава и да се говори. Колкото пък за съображенията, които са я заставили гръцките дипломати да побързат с опровержението си, те са твърде понятни: разчитайки на ефикасни резултати от съвместното и систематично действие на сръбските и гръцките комитети против „общия и единствен“ сръбски и гръцки враг в Македония – българщината, – което е само оформяване и подвеждане под систем досегашната негласна антибългарска дейност на техните главорези, гръцката дипломация иска да избегне възмущението, което тоя безнравствен съюз предизвиква в културния свят. Като че ли кланета от рода на онова в Драгош и безпричинни убийства на невинни хора като тия в Плетвар и другаде от страна на сърбите, извършени все над българи, могат да се оправдаят и да изгубят своя характер на безнравствени, варварски и некултурни актове, ако не са извършени по силата на едно общо фъбско-гръцко решение.

По тоя повод не можем да не се спрем на няколко пресни факти, които блясаво илюстрират мизерията и безалаберността на гръцката дипломация и на гръцката патриаршия. Тия факти говорят най-красноречиво и за стойността на гръцките оправдания и опровержения по действията на андартството. Телеграфът преди няколко деня съобщи за залавянето на двама селяни в момента, когато са влизали в гръцката митрополия в Битоля. В обувките им властта намерила три писма – доклади за положението на андартите в Мориховско, написани от трима андартски шефове и адресирани до секретаря на митрополията. Митрополитът, който пред валията отказал да има нещо общо с андартите, е бил поканен да прочете заловените писма, след което гръцкият архипастир се сбъркал и не намерил нито една дума за отговор. Всичко това, разбира се, няма да попречи на патриарха и на митрополитите да отстояват като олицетворени невинности и за в бъдеще пред Портата и посланиците неучастието на гръцкия клир в ръководенето на андартските действия, а на турското правителство – да амнистира срещу концесии от страна на патриаршията провинените и интернирани архиереи.

Още по-грозно се самоизобличава гръцката държава със своите изявления, постъпки и ноти в защита на „правата“ и „интересите“ си в Македония. Додето гръцкият премиер Теотокис велегласно тръби, че гръцката армия и властите в кралството нямат нищо общо с

върлуващите във вилаетите гръцки чети, чуждите вестници и агенции ежедневно говорят за нови преименувания на гръцки чети, а турските войски постоянно пленяват андартски шефове, за които се установява, че до появяването им в Македония са били активни офицери на гръцката армия. И когато турското правосъдие се сбърка да изпрати някого от тия злодеи на бесилката, тогава гръцкото правителство, основавайки се на капитулациите, подава на Портата и на силите протестационни ноти, заедно Турция беси гръцки поданици, независимо от туй, че те са уличени в поголовни кланета и опожаряване на цели села. С две такива ноти гръцкият посланик е протестирал през м.м. декември и януари против осъждането и обесването в Сер на гръцкия поданик Панайотис, андартски главатар. Напоследък пък със специална нота той е протестирал и против обесването на двамата гръцки войводи в Битоля, едина от които е гръцкият офицер, критянин в гръцки поданик Камилакис, героят на клането в Драгош, дето са намерили смъртта си повече от две десетки деца, жени и мъже.

Защищавайки като държава правото, което ѝ дават капитулациите, Гърция в своето дебелоочие и безалаберност излиза да се застъпва официално за едно чудовище, за един „герой“ от типа на Камилакис, който с подвига си е предизвикал погнусяване даже у турците в Македония, защото той бил гръцки поданик. А самоличността на тоя гръцки поданик е установена в самия съд: до минаването си в Македония той е служил като офицер в гръцката действующа армия! Човек неволно се запитва от нравствено затыпяване ли, или от формена слепота – гръцката нация не чувствава и не вижда позора на тия цинични самоизобличения! Нещо повече, министър Теотокис не се стеснява и след това да неговува от разкритията на английската Синя книга и да уверява света, че армията и властите са абсолютно непричастни и неотговорни за това, което бандитите а ла Камилакис вършат в Македония!

Всичко това обаче ни най-малко не ни учудва. Безогледният шовинизъм, болезнената фантасмагория, които са развити у гърците до степента на настояща *folie nationale* и пред които немее всеки разум и всеки морал, убедени сме, ще изложат в бъдеще тази честита нация на още поголеми самооплювания и себеплювания пред културния свят. И рано или късно европейското общество, свидетел на трагичните борби в Македония, ще отдаде всекиму заслуженото.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Христо Ценов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7225>]